

יעקב שלום,

קראתי את הכתבה "זיכרון התופת לא מרפה" מהגליון האחרון של "תמיד תותחן" בעמוד 42 על סוללת ה-175. כמי שהיה במקום וסייע לפינוי הפצועים אני מצרף לך את העמודים הרלוונטיים שכתבתי על הנושא בספר "המלחמה שנשכחה" שכתבתי לאחר הלחמה בשנת 1987 ויצא לאור ב-1995 והוא מעין פנקס הזכרונות שלי מהמלחמה.

יום שבת – 13.10.1973

ביום זה התנהל קרב שריון בשריון, שלכוחותינו היו בו הצלחות לאחר זמן רב. במהלך הקרב ראינו ממקומנו שישה מטוסים שטסים מעל הרכסים מולנו. די מהר זיהינו אותם כשישה האנטרים, שמאוחר יותר התברר שהיו עירקיים. ההאנטרים עברו מעלינו בטיסה נמוכה. כמובן שירינו עליהם. שני מטוסים מהשישה נפגעו וראינו מצנח שנפתח מעל אחד מהם. הסתובבנו במהירות והחלנו בתנועה לכיוון המצנח מתוך

מטרה לתפוס את הטייס.

במהלך הנסיעה לכיוון הטייס כאשר עלינו לשטח גבוה יותר, ראינו בצער שהמטוס שנפגע נפל על שני זחל"מים שלנו והבעיר אותם. שאר ארבעת המטוסים הפציצו בהצלחה סוללת תותחי 175 מ"מ שלנו שחנתה שלושה ימים רצופים באחד מפיתוליו של ציר "עכביש". כבר אז אני זוכר ששאלנו את עצמנו מי האחראי לכך שהסוללה לא זזה ממקומה זמן ארוך כל כך ואפשרה לאויב ללמוד את מקומה ולהתקיפה. כמובן שזנחנו את הטייס לנפשו ורצנו לעבר שני הזחל"מים הבוערים. העמסנו את הפצועים על הנגמ"ש והחלנו בנסיעה מהירה לכיוון טסה שבה היה ממוקם בית חולים שדה בבונקר חפור באדמה. במשך כל זמן הנסיעה לא יכולתי שלא להריח את ריח הבשר החרוך של החיילים ששכבו מאחור ושכל זמן הנסיעה שפכו עליהם מים מג'ריקן כדי להקל עליהם את כאבי הכוויות

הנוראיות שהיו בכל חלקי גופם.

בערב חזרנו לקו האש ושוב התנסינו בתחושה הקשה של עזיבת העורף הבטוח (טסה) והחזרה לחזית. זו הייתה בשבילנו מלחמה פנימית מתמדת. בניגוד לכוחות הלוחמים שהיו כל הזמן בקו האש, אנחנו בגלל תפקידנו בהעברת הפצועים לאחור, חוונו את התחושה של יציאה מקו האש ושהייה של פרק זמן מסוים ברגיעה ובהרגשת ביטחון יחסי. כשהיינו בדרכנו לטסה עם הפצועים כל מה שרצינו היה להגיע מהר ולמסור את הפצועים לרופאים. עם סיום משימתנו היה מצד אחד רצון עז להישאר עוד זמן קצר במקום הרגוע והבטוח יחסית ומאידך אי הנעימות הפנימית להישאר מאחור כאשר החברים נלחמים בחזית. התחושה המוכרת של פרפרים בבטן ליוותה אותנו בכל נסיעה חזרה אל קו האש.

עפר דרורי

קול קורא לשימור המורשת

במרכז המידע של בית התותחן מרכז חומר ארכיוני רב ערך, המתעד את ההיסטוריה של החיל ויחידותיו מאז קום המדינה. התיעוד חשוב לשימור המורשת והזיכרון. הוא מהווה חומר רב ערך לחוקרים ולאנשי החיל, כמו גם לחובבי היסטוריה וכאלה המתעניינים במורשת הקרב של חיל התותחנים.

מרכז המידע קורא לכל מי שברשותו צילומים, שצולמו במסגרת שירותו בחיל, או מתעדים אירועים, אנשים וכלים הקשורים לחיל, למסור למרכז עותקים (רצוי באיכות גבוהה), לשם תיעוד ולשימוש הכלל.

לצילומים יש לצרף את הפרטים הבאים: שם השולח/צלם; יחידה; תאריך צילום; סוג הכלים המצולמים; שמות האנשים המצולמים.

על מנת להגיע לאיכות מירבית של הצילומים, ניתן לשלוח את הצילומים המקוריים אשר יסרקו ויושבו לשולחם.

את החומר יש לשלוח בדואר או בדואר אלקטרוני
למרכז המידע וההנצחה, בית התותחן, דרך בית התותחן, זכרון יעקב.

טלפון: 04-6396573 // מייל: totchanlib@gmail.com